

AINHOA ETA OIHANA GOENAGA

igerilariak

“Asko sufritu beharreko kirola da”

Hainbat domina eskuratu dituzte Goenaga ahizpek igerian. Etxean eta entrenamentuan, “ia beti batera” egoten dira.   **Xabier Otamendi**

Castello de la Planako igeriketa txapelketatik iritsi berritan izan dira Uztarran bi ahizpak. “Uste baino hobeto” aritu direla diote, beraz, “gustora” daude. Oarsoaldeko taldearekin aritzen dira lehiaketetan, eta garbi daukate Azpeitian igerirako afizio gutxi dagoela.

Zer moduz Castello de la Planan?

Ainhoa: Gustora. Gure denborak jaistea lortu dugu. Prestatu garenerako, oso-oso gustora. Nik behintzat, ez nuen espero hain ondo egitea.

Oihana: Txapelketa hau, berez, ez dugu prestatu, hasiera baita. Besterik gabekoa izan da. Ez gara entrenatu hau ondo egiteko. **Asko bidaiatzen al duzue?**

O: Espainian zehar, behintzat bai. Turismoa egiteko ez dugu denbora askorik izaten, ordea.

A: Normalean txapelketa amaitu eta hurrengo egunean itzultzen gara. Beraz, azkenengo gau horretan zerbait ikustera ateratzen gara ahal badugu, baina ez dugu ezer ikusten.

Ze modalitatetan aritzen zarete?

A: Ni ondoena bizkarrez moldatzen naiz. Crawl (estilo libre bezala ere ezaguna) eta beste modalitateetan... ez naiz oso gustora sentitzen neure buruarekin [kar kar kar]. Hau, berriz, ona denetan da [ahizpari begiratuta]

O: Ez [burua mugituz]. Nik ondoena Crawl egiten dut. Aurreko denboraldian, ordea, bizkarrez

DATUAK

AINHOA

|||Jaio. 1997ko maiatzaren 22an.

|||Herria. Azpeitia. **|||Bizi tokia.** Azpeitia. **|||Lanbidea.** Batxilereko ikaslea.

OIHANA

|||Jaio. 1999ko martxoaren 5a.

|||Herria. Azpeitia. **|||Bizi tokia.** Azpeitia. **|||Lanbidea.** DBHko ikaslea.

ondo ibili nintzen, baina berez, Crawl modalitatea da nirea.

Bion artean lehiarik izaten al duzue?

O: Estilo bera egiten ez dugu-nez... Bera berera joaten da eta ni neurera. Ez diogu garrantziarik ematen.

A: Batzutan tokatzen zaigu gauza bera egitea, baina gutxitan. Jendeak hala jarduten digu, eta horrek ematen digu amorru gehie-

na. Biok konparatzen gaituzte, “hemen zein da hobe edo zein da txarragoa?”, esaten dute. Baina ez da horrela. Bera, bera da, eta ni, ni naiz. Oso ondo konpontzen gara. Eskola orduak kenduta, ia beti batera egoten gara.

Egiten al duzue beste kirolik?

A: Lehen saskibaloia egiten genuen, baina dena ezin da. Asteazkenetan saskibaloiko entrenamendutik atera eta zuzenean igeritara joaten nintzen. Lau ordu segidan kirola egiten aritzen nintzen, eta gogorra izaten zen...

O: Ahal genuen bitartean aritu ginen. Baina igeriak denbora asko eskatzen du.

Aukeratu beharra izan zenu-ten, beraz.

Oihana ezkerrean eta Ainhoa eskuinean, Castello de la Planatik iritsi berritan.

O: Bai. Nik duela bi urte, igeria utzi nuen, saskibaloian segitzeko. Azkenean, ordea, igerira itzultzea erabaki nuen.

A: Saskibaloiko taldean koadrilako denekin ibiltzen nintzen. Igerian, berriz, nire adineko bakarra izanda, giroagatik bakarrik gehiago tiratzen zidan saskibaloiak; nahiz eta hobeia izan igerilekuan. Azkenean, ordea, igerian segitzea erabaki nuen, gainera, talde berrian nire adineko gehiago daude, beraz, oso ondo.

Afizio handia al dauka zuen familiak?

O: Ez [kar kar]. Amak txikitatik igerelikura eraman izan gaitu. Berari gustatu egiten zaio igeri egitea, eta apuntatu egin gintuen.

A: Berak dio, tripan geundenean igeri egitera joaten zela, eta horregatik ateratzen gaitu igerilariak.

Eta Azpeitian? Ba al da afiziorik?

A: Ez, bat ere ez.

O: Ume askok ematen dute izena, baina gero denak saskibaloira edo futbolera pasatzen dira.

A: Bidasoa inguruan, adibidez, ez da hori gertatzen.

Orain Oarsoaldeko igeri taldean zaudete.

A: Bai, haiekin hartzen dugu parte txapelketetan. Duela pare bat denboraldi aldatu ginen. As-tean zehar hemen entrenatzen gara, eta larunbatetan, berriz, Oiartzunen.

Zenbat entrenamentu egi-tzen dituzue astean?

O: Astean sei. Igandeetan kenduta egunero. Bi ordu, bi ordu eta erdi... Gimnasia joaten baldin bagara, hiru ordu eta erdi.

A: Hala ere, beste zenbaitzuekin konparatuta, oso gutxi entrenatzen dugu. Kanpoan, gure adinekoek edo gazteagoek, egunean gure bikoitza edo gehiago entrenatzen dute.

Igeria eta festa tartekatze-ko nola moldatzen zarete?

A: Nik primeran [kar kar]. Deneko denbora daukat. Abuztuan, absolutuetan parte hartu genuen. Baina absolutua opari bat bezala da. Kosta egiten da bai, baina, disfrutatzeko txapelketa bat da, ez presiopean sufritzekoa. Orduan, saninazioetan normal-normal ateratzen. Astebukaera-

tan ere berdin-berdin ibiltzen naiz.

O: Astebete beranduago txapelketaren bat badaukagu, xuabe ibiltzen gara. Bestela normal.

Orain arte aritu zaretenetik, ze txapelketa nabar-menduko zenukete?

A: Palman izan genuen txapelketaren oroitzapen polita daukat. Aurreko denboraldian izan zen, 200 metro bizkarrezko lehian. Goizean ez nintzen oso ondo aritu, eta ez nuen oso gustora egin igerian. Arratsalderako, B finalean sartu nintzen. Eguerdian hemengo entrenatzailearekin (Omar Urbiet) hitz egin nuen telefonotik; lehiaketara Oarsoaldekoarekin joaten baikara. Guztia

“Horrek ematen digu amorru gehiena; biok konparatzeak”

AINHOA GOENAGA
igerilaria

azaldu nion eta horren inguruan hitz egin genuen. Arratsaldean, goizekoarekin alderatuta, lau segundoa hobetu nuen denbora. Izugarritzko aldea izan zen. Lehenengo aldiz disfrutatu nuen ige-

“duela bi urte, igeria utzi nuen saskibaloian segitzeko”

OIHANA GOENAGA
igerilaria

rian hainbeste. Ez nuen dominarik eta ezer lortu, baina lepo gozatu nuen.

O: Espainiako txapelketan lehenengo aldiz domina ateratu nuenekoa esango nuke. Ezer espero gabe joan nintzen; izan ere, nere nahia denbora ona egitea zen. Palman izan zen; duela bi urte. Bigarren txapelketa izan nuen; beraz, aurreko urteko denbora hobetzea nuen helburu. Azkenengoetakoa nengoen 200 metro libreko zerrrendetan. Ez nuen ezer espero, baina, asko hobetu nuen denbora eta domina lortu nuen.

Etorkizunera begira, ze asmo daukazue?

O: Igerian segitzea nire onena ematera iristeko. Batzuk, ordea, ikasketak alboratzen dituzte igeriagatik. Baina hor ez daukazu ezer. Nik ez dut hori nahi, gainera, ia inor ez da bizi igeritik.

A: Nik ez daukat arrastorik ere. Ez dut helbururik finkatuta. Izan ere, zerbait nahi duenak asko entrenatu behar du. Nik nahi dudana segitzea da, baina ez sufritzen. Jendea entrenatzen eta sufritzen egoten baita. Hori ez dut nahi. Neure buruari asko exijitzen diot, gainera, eta ez zait gustatzen gauzak gaizki ateratzea; hala bada, asko sufritzen dut. Igeria, asko sufritu behar den kirola da, azken finean, baina sufrimendu horrekin disfrutatzen ikasi behar duzu. ✕